

disse Forhold, ind som Medlem af dette Tilsyn.

Den ærede Ordfører nærede ogsaa Betæneligheder med Hensyn til Omkostningerne. Han mente, at naar fem Medlemmer skulde dele det, som fire ellers maatte nøjes med, vilde der fremkomme Krav om, at de Takster, der nu ere satte for Synet, skulde forhøjes. Men disse Takster ere nu ikke saa smaa, som den ærede Ordfører mente. I § 22 i Loven af 1903 findes der jo følgende Takster: 72 Kr., 60 Kr., 48 Kr., 24 Kr., 18 Kr. og 12 Kr. Disse Takster ere jo ikke saa smaa, saa at man ikke nok kunde tænke sig, at de kunde strække til for et Tilsyn paa fem Medlemmer. Men selv om man nærer Betæneligheder i den Retning, mener jeg ikke, at dette Spørgsmaal er saa stort, at der af Hensyn dertil er Grund til at vige tilbage for at gennemføre den Ændring, som jeg har tilladt mig at foreslaa. Man kunde jo optage en Bestemmelse i Loven, der gik ud paa, at Udgifterne til Vederlag til det femte Medlem kunde opføres paa de aarlige Finanslove. Den Sum, det her drejer sig om, er saa ubetydelig, at dette ikke burde staa som Hindring for dette Forslags Gennemførelse, naar man ellers kan anerkende, at Princippet, som ligger til Grund for Forslaget, er rigtigt.

Ordføreren (Jørgen Berthelsen): Jeg vil gerne sige til den ærede Forslagsstiller, at mine Betæneligheder ere størst med Hensyn til det Krav, der sandsynligvis vil blive rejst fra anden Side. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem i, at det ikke i større Grad er et Spørgsmaal mellem Arbejder og Arbejdsgiver, end det ærede Medlem har gjort det til. Jeg synes egentlig ogsaa efter de Udtalelser, det ærede Medlem kom med ved Sagens første Behandling netop med Hensyn til § 1, at der er givet en saadan Garanti til Fordel for de Søfolk, der navnlig tilhøre den Klasse, det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, at det vistnok i alt Fald foreløbig kan siges at være tilstrækkeligt.

Med Hensyn til Omkostningsspørgsmaalet nævnedes jeg naturligvis, det indrømmer jeg, de laveste Sats, som ere anførte i Loven. Med Hensyn til selv Ud nævnelser er det jo saaledes, at Lovens § 17 nu er ændret saaledes, at Indenrigsministerens Udnævnelse af Synsmænd foregaar i København efter Indstilling af Sø- og Handelsretten, der til enhver ledig Plads bringer 3 Personer i Forslag, og i det øvrige Land efter indhentet Erklæring fra vedkom-

mende Amtmand. Og hvad nu Forholdene udenfor København angaar, mener jeg, at Byraadens Sættelse er saaledes, at man vistnok med fuld Føje kan gaa ud fra, at de ved saadanne Indstillinger ville tage fornuftige Hensyn til, hvad der kan forstaas ved Ordet „søkyndige“. Efter min personlige Opfattelse vil man ikke, naar der i Loven staar Ordet „søkyndige“, kunne vrage en Mand, fordi han ikke er Skibsfører eller Styrmand, men kun er Matros, naar der ellers ikke er noget at udsætte paa ham. Jeg mener derfor, at en saadan Repræsentation kan naas, uden at man faar den Ændring ind i Loven, som det ærede Medlem har foreslaet.

Maa jeg til det ærede Medlem for 3die Kreds (Lange), der talte om den Bestemmelse, der kommer ind i Lovforslaget ved det af Ministeren stillede Ændringsforslag, sige, at hvis vi skulde indføre det, som det ærede Medlem ønskede, synes jeg, at det vilde være en Mistillidserklæring til de Folk, som foretage Syn af disse Skibe, jeg tænker særlig paa Dampfærgerne. Vi have jo baade en Sømaskininspektør og en Søfartsinspektør. Hvis disse Embedsmænd, der direkte ere ansatte under Staten, ikke opfylde deres Pligter, er det naturligvis beklageligt, men gøre de det, mener jeg, at et Statstilsyn med Statens egne Skibe vilde se lidt underligt ud. Jeg kan ikke se rettere, end at hvis vi skulde gaa saa vidt, maa vi hellere gaa videre og ogsaa tage Marinens Skibe med.

Oluf Jensen: Jeg vilde gerne sige til det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen), at jeg synes ikke, at der er nogen som helst Grund til at sætte den af ham ønskede Bestemmelse ind i Loven. De 4 Synsmænd maa ligesaa godt kunne varetage de Interesser, det ærede Medlem sigtede til, som hvis der var en femte Synsmand. De 3 Momenter, der begrunde, at jeg ikke kan gaa med til Forslaget, og hvorfor jeg maa raade ærede Meningsfæller til at stemme imod det, ere for det første Bekostningsspørgsmaalet, som den ærede Ordfører jo før anførte. Skal der være fem Synsmænd til at dele det samme Gebyr, der er sat til fire, bliver det altfor lidt til hver enkelt, og vi vilde blive nødsagede til at forhøje Gebyrerne, og naar det ærede Medlem sagde, at man kunde tage det paa de aarlige Finanslove, synes jeg dog ikke, at man kan bebyrde Finanslovene med slikt. Følgen deraf vilde nødvendigvis blive, at man maatte forhøje Gebyrerne og lægge nye Byrder over paa Dampskibene.